

Αποανάπτυξη

Εναλλακτική στην κρίση και την καπιταλιστική βαρβαρότητα;

Ζούμε μια περίοδο όπου η έννοια της ανάπτυξης είναι ταυτισμένη με την οικονομική μεγέθυνση. Η ανάπτυξη παρουσιάζεται ως η αυτονόητη κοινωνική συμφωνία που συμβάλλει καθοριστικά στην πρόοδο. Η μεγέθυνση της οικονομικής δραστηριότητας φαντάζει ως κλειδί εξόδου από τη βαθιά, παγκόσμια οικονομική κρίση· ως το όχημα που όχι μόνο θα μας ξαναφέρει στην ευημερία της προηγούμενης περιόδου, αλλά και θα μας οδηγήσει σε νέες, ακόμα πλουσιότερες Εδέμ.

Η θεωρία της αποανάπτυξης παρουσιάζεται από πολλούς ως η εναλλακτική απέναντι στην κρίση και την καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Αλλά τι *ακριβώς* είναι η αποανάπτυξη;

Αποτελεί απλώς μια κριτική στο τι είναι ανάπτυξη, στο τι θεωρούμε ανάπτυξη; Ή αποτελεί, επιπλέον, και άρνηση της κοινωνικής εκμετάλλευσης και της λεηλασίας της φύσης· κριτική στο φαντασιακό της κατανάλωσης και άρνηση της επιβαλλόμενης ομοιομορφίας· κριτική στην κυριαρχία της οικονομίας, στον καπιταλισμό και στο αξιακό του σύστημα;

Αποτελεί μια νέα αντίληψη για τη ζωή, για «μια κοινωνία στην οποία η ποιότητα βαρβαίνει περισσότερο από την ποσότητα, η συνεργασία επιβάλλεται στον ανταγωνισμό και η κοινωνική δικαιοσύνη θέτει στο περιθώριο τον οικονομισμό»;

Είναι μια πρόταση «αναδιανομής των φυσικών πόρων προς όφελος όσων βρίσκονται σε μειονεκτική θέση»;

Μπορεί να αποτελέσει, ταυτόχρονα, και μια πρόταση «διεύρυνσης των συμβιωτικών κοινωνικών σχέσεων σε ένα περιβάλλον που χαρακτηρίζεται από ολιγάρκεια, εκούσια απλότητα και λιτή κατανάλωση υλικών αγαθών»;

Και ποιο είναι το νόημα του όρου «αποανάπτυξη» σε μια χώρα, όπως η Ελλάδα, που «αποαναπτύχθηκε» παρά τη θέλησή της και με τον χειρότερο δυνατό τρόπο;

Πώς θα γίνει η όποια μελλοντική επανεκκίνηση της οικονομίας; Με «ανάπτυξη» που θα καταστρέφει φυσικούς πόρους, κοινά αγαθά και ανθρώπινες ζωές;

Ή με μια άλλου τύπου διαδικασία, η οποία θα προτάσσει τα κοινωνικά αγαθά απέναντι στη λογική της ιδιοκτησίας και της αλόγιστης κατανάλωσης, θα υπερασπίζεται τον ελεύθερο χρόνο σε αντίθεση με την ψυχαναγκαστική εργασία και την εμπορευματοποίηση των διαπροσωπικών σχέσεων, θα διεκδικεί τα πρωτεία του τοπικού έναντι του παγκόσμιου;

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ

ΤΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Κάρλος Τάιμπο

συγγραφέα του βιβλίου *Η πρόταση της αποανάπτυξης*

ΤΡΙΤΗ 3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2013, 7 μ.μ.

στην ΕΣΗΕΑ

Ακαδημίας 20 (1^{ος} όροφος), Αθήνα

Παρεμβαίνουν οι:

Γιώργος Κολέμπας – Γιάννης Μπίλλας

Συγγραφείς του βιβλίου

Ο ανθρωπολογικός τύπος της αποανάπτυξης – τοπικοποίησης